

POROZUMIENIE O ORGANIZOWANIU
DZIAŁALNOŚCI MIĘDZYNARODOWEJ PRZEZ CZĘŚCI SKŁADOWE
MIĘDZYNARODOWEGO RUCHU CZERWONEGO KRZYŻA I CZERWONEGO
PÓŁKSIĘŻYCA

WSTĘP

Misją Międzynarodowego Ruchu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy jest:

"zapobiegać i łagodzić ludzkie cierpienia we wszystkich okolicznościach, chronić życie i zdrowie, zapewniać poszanowanie istoty ludzkiej, szczególnie w czasach konfliktów zbrojnych czy w najbardziej naglących przypadkach, działać na rzecz zapobiegania katastrofom oraz promowania zdrowia i socjalnego dobrobytu, zachęcać do podejmowania dobrowolnej służby, rozwijać stałą gotowość członków Ruchu do udzielania pomocy w duchu solidarności z tymi, którzy potrzebują ich opieki i pomocy".

Spełnienie tej misji wymaga dołożenia wspólnych wysiłków jak i udziału wszystkich części składowych Ruchu. Aby móc odpowiedzieć szybko, elastycznie i kreatywnie na wszystkie te potrzeby w zakresie bezstronnej ochrony humanitarnej i pomocy, części składowe Ruchu muszą zjednoczyć swoje wysiłki poprzez skuteczną współpracę i wykorzystanie swojej różnorodności.

Aby osiągnąć ten cel poprzez efektywną współpracę w duchu obopólnego zaufania, aby zapewnić skuteczną mobilizację zasobów, części składowe Ruchu muszą - opierając się na wyraźnym celu i wspólnej misji - zorganizować swoją działalność międzynarodową na racjonalnych przesłankach.

Rozumie się przez to przestrzeganie Podstawowych Zasad oraz Statutu Ruchu, i harmonijną współpracę opartą na zasadzie wyraźnego podziału obowiązków między częściami Ruchu, które mają własne, ale ściśle związane ze sobą i uzupełniające się role i kompetencje .

Porozumienie jest czymś więcej niż instrumentem operatywnego kierowania czy też formalną deklaracją. Spowoduje ono głębokie zmiany stosunków między członkami tego samego Ruchu budząc ducha współpracy, dzięki czemu wszyscy docenią wkład innych członków Ruchu jako partnerów międzynarodowego humanitarnego przedsięwzięcia.

Jest to porozumienie o współpracy nie ograniczającej się jedynie do podziału obowiązków, ale odnosi się do tych wszystkich międzynarodowych przedsięwzięć, do których zgodnie ze Statutem powołane są wszystkie części składowe Ruchu. Powinny one ściśle współdziałać dla ich realizacji.

Porozumienie określa wyraźne wskazówki wykonawcze dla członków Ruchu , w celu najlepszego wykorzystania specyficznych dziedzin kompetencji każdego z nich, aby osiągnąć jak najlepszy rezultat. Przewiduje kontynuację i dostosowanie działań zależnie od zmian sytuacji i ma na celu umacnianie wśród części składowych Ruchu poczucia tożsamości, solidarności, wzajemnego zaufania i wspólnej odpowiedzialności.

Wyznaczając takie zadania, Porozumienie stanowi podstawowy element nowej, wspólnej strategii działania, która pozwoli Ruchowi osiągnąć trzy ważne cele:

- zapewnienie efektywniejszej odpowiedzi na potrzeby humanitarne , dzięki możliwie najlepszemu wykorzystaniu zasobów Ruchu,
- zapewnienie większego poszanowania humanitarnych zasad i międzynarodowego prawa humanitarnego,
- tworzenie coraz silniejszego Międzynarodowego Ruchu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy, którego wszystkie części składowe współpracują w optymalnym stopniu.

CZĘŚĆ I - OGÓLNA

Artykuł 1 Założenia ogólne Porozumienia

- 1.1. Porozumienie dotyczy tych wszystkich międzynarodowych działań, do których są powołane części składowe Ruchu, obowiązane je realizować przy współpracy dwustronnej lub "wielostronnej, z wyłączeniem tych zadań, które zostały powierzone indywidualnie określonym częściom Ruchu na mocy jego Statutu oraz Konwencji Genewskich.
- 1.2. Pod określeniem "międzynarodowa działalność" części składowych Ruchu rozumie się działania Stowarzyszeń krajowych, określone w Art. 3, paragraf 3 i 5 Statutu Ruchu; działania Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża, określone w Art.5 paragraf 2, 3 i 4 Statutu Ruchu i działania Międzynarodowej Federacji Stowarzyszeń Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy, określone w Art.6 paragraf 3, 4 i 5 Statutu Ruchu.
- 1.3. Stosownie do Art.7 paragrafu 1 Statutu Ruchu, Porozumienie określa organizację międzynarodowej działalności, wykonywanej w ramach dwustronnej lub wielostronnej współpracy pomiędzy:
  - Stowarzyszeniami krajowymi i ich Federacją,
  - Stowarzyszeniami krajowymi i MKCK,
  - różnymi Stowarzyszeniami krajowymi,
  - MKCK i Federacją,
  - MKCK, Federacją i Stowarzyszeniami krajowymi.
- 1.4. Żadne z postanowień zawartych w treści Porozumienia nie powinno być interpretowane jako ograniczające czy też osłabiające specyficzną rolę i kompetencje poszczególnych części składowych Ruchu, wynikających z Konwencji Genewskich i ich Protokółów Dodatkowych oraz Statutu Ruchu.

Artykuł 2 Przedmiot i cel Porozumienia

Przedmiotem i celem porozumienia jest:

- a) polepszenie efektywności wykorzystania ludzkich, materialnych i finansowych zasobów Ruchu oraz spowodowanie, aby ich mobilizacja była tak szybka jak to jest możliwe w operacjach pomocy i działalności na rzecz rozwoju, w interesie ofiar konfliktów zbrojnych czy wewnętrznych walk i ofiar bezpośrednich ich skutków, zarówno w przypadkach naturalnych czy technologicznych katastrof jak i w interesie osób najsłabszych, albo w innych sytuacjach nagłych klęsk i katastrof w czasie pokoju;

- b) zapewnienie ściślejszej współpracy między częściami składowymi Ruchu w sytuacjach omówionych w Art. 2 a);
- c) umocnienie rozwoju Stowarzyszeń krajowych i polepszenie współpracy pomiędzy nimi, by w ten sposób umożliwić Stowarzyszeniom krajowym efektywniejszy udział w międzynarodowej działalności Ruchu;
- d) przeciwdziałanie nadmiernemu zróżnicowaniu definicji organizacji działalności międzynarodowej i odpowiedzialności, występujących wśród członków Ruchu;
- e) wzmocnienie współpracy funkcjonalnej w obrębie MKCK, Federacji i Stowarzyszeń krajowych.

Artykuł 3 Zasady przewodnie

W organizowaniu międzynarodowej działalności, przewodnimi zasadami i ideami którymi powinny zawsze kierować się części składowe Ruchu, są:

- Podstawowe Zasady Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy;
- treści zawarte w statucie Ruchu;
- postanowienia Konwencji Genewskich i ich Protokołów Dodatkowych.

Artykuł 4 Zasady kierowania

Ze statutu Ruchu wynikają dwa organizacyjne pojęcia, które w niniejszym Porozumieniu określone są jako "rola kierownicza" i "instytucja wiodąca".

A) Rola kierownicza

- 4.1 Konwencje Genewskie i statut Ruchu przyznają specjalne kompetencje każdej jego części składowej, co oznacza przejście roli kierowniczej w określonych sprawach.
- 4.2 Koncepcja roli kierowniczej zakłada istnienie innych partnerów, posiadających odpowiednie prawa i odpowiedzialność.

B) Instytucja wiodąca

- 4.3 Koncepcja instytucji wiodącej jest "instrumentem" organizacyjnym w celu ułatwienia kierowania międzynarodowymi działaniami. W określonej sytuacji, jednej z organizacji jest powierzona funkcja instytucji wiodącej. Ta organizacja obejmuje kierownictwo oraz zapewnia koordynację międzynarodowych działań operacyjnych.
- 4.4 Koncepcję instytucji wiodącej stosuje się przede wszystkim w sytuacjach nagłych, jak podano w Art.2 a), kiedy szybka, właściwa i efektywna pomoc jest

wymagana w odpowiedzi na duże potrzeby ofiar, na podstawie oszacowanych potrzeb oraz oceny zdolności danego Stowarzyszenia krajowego do sprostania tym potrzebom.

- 4.5 Skuteczna współpraca między częściami Ruchu pod kierownictwem oraz odpowiedzialnością instytucji wiodącej wymaga odpowiednich mechanizmów, procedur konsultacji i zaangażowania tych wszystkich, którzy uczestniczą w akcji.
- 4.6 Efektywność operacji zależy od uprzedniego szkolenia i przygotowania tych, którzy są odpowiedzialni za prowadzenie akcji (przygotowanie do działania w przypadku klęsk).

CZĘŚĆ II - MIĘDZYNARODOWE AKCJE POMOCY

Artykuł 5 Organizacja międzynarodowych operacji pomocy

5.1 Sytuacje wymagające instytucji wiodącej.

- A) Międzynarodowe i wewnętrzne konflikty zbrojne, walki wewnętrzne pociągające za sobą bezpośrednie skutki w rozumieniu Konwencji Genewskich i ich Protokołów Dodatkowych oraz określone w statucie Ruchu:
  - a) w tekstach Konwencji Genewskich oraz niniejszego Porozumienia określenie "sytuacja konfliktu zbrojnego" obejmuje swoim zasięgiem całe terytorium obu stron konfliktu gdy chodzi o ochronę i pomoc dla ofiar tego konfliktu ;
  - b) pojęcie "bezpośrednie skutki konfliktu" w rozumieniu Konwencji Genewskich jest stosowane nawet po zakończeniu działań wojennych i obejmuje także sytuacje, wymagające udzielenia pomocy ofiarom konfliktu, dopóki nie doprowadzono do odbudowy warunków pokojowych;
  - c) pojęcie "bezpośrednie skutki konfliktu" dotyczy również sytuacji, gdy ogólne warunki pokojowe zostały osiągnięte, wskutek czego interwencja MKCK jako specyficznie neutralnej i niezależnej instytucji nie jest wymagana, ale ofiarom potrzebna jest pomoc w okresie po zakończeniu konfliktu, szczególnie w ramach programów odbudowy i rehabilitacji;
  - d) pojęcie "bezpośrednie skutki konfliktu" dotyczy także sytuacji, gdy ofiary konfliktu znajdują się na terytorium państwa, które nie było stroną konfliktu, ani nie brało udziału w wewnętrznych walkach, szczególnie w przypadku przemieszczania się dużej liczby uchodźców.
- B) Klęski naturalne lub technologiczne i inne nagłe wypadki w okresie pokoju, wymagające zaangażowania środków przewyższających te, którymi dysponują działające Stowarzyszenia krajowe powodują konieczność zastosowania

"Reguł i zasad dotyczących pomocy Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy w przypadku klęsk".

- C) Konflikty zbrojne występujące razem z klęskami naturalnymi lub technologicznymi.

5.2 Konflikty zbrojne i zamieszki wewnętrzne: elementy identyfikacji.

W celu właściwego stosowania niniejszego Porozumienia i właściwej organizacji działań międzynarodowych przez części składowe Ruchu, wprowadza się następujące określenia:

- a) konflikt zbrojny ma miejsce wtedy, gdy akcja zbrojna będzie podjęta między dwiema lub więcej stronami i przynajmniej w minimalnym stopniu ma charakter zorganizowany,
- b) zamieszki wewnętrzne niekoniecznie oznaczają działania zbrojne, ale mogą powodować poważne akty przemocy zdarzające się przez dłuższy czas albo utajoną sytuację przemocy o podłożu politycznym, religijnym, rasowym, społecznym, ekonomicznym lub innym, występujące wraz z takimi zjawiskami jak masowe aresztowania, porywanie ludzi, zatrzymywanie ze względów bezpieczeństwa, zawieszenie gwarancji sądowych lub ogłoszenie stanu wojennego.

5.3 Pełnienie roli instytucji wiodącej przez części składowe Ruchu.

5.3.1. MKCK występuje jako instytucja wiodąca, jak przewidziano w Art.4 niniejszego Porozumienia, w sytuacjach konfliktu międzynarodowego i niemiędzynarodowego, w czasie zamieszek wewnętrznych i ich bezpośrednich skutków, jak określono w Art.5.1, sekcja A i w paragrafach a) oraz b) i w sekcji C (konflikty zbrojne występujące równocześnie z naturalnymi lub technologicznymi katastrofami).

5.3.2 Federacja występuje jako instytucja wiodąca w sytuacjach określonych w Art.5.1, w paragrafach c) i d) sekcji A, i w sekcji B (naturalne lub technologiczne katastrofy lub inne nagłe klęski w okresie pokoju, które wymagają nakładów przewyższających środki działających Stowarzyszeń krajowych).

5.3.3 Stowarzyszenie krajowe może przyjąć funkcje instytucji wiodącej jeśli zaistnieje potrzeba koordynacji działań międzynarodowej akcji pomocy w obrębie własnego terytorium, podlegając jednak i współdziałając z MKCK czy też z Federacją zależnie od okoliczności, jak określono w Art.3, paragraf 3 statutu Ruchu.

5.3.4 Jeżeli nastąpi naturalna lub technologiczna klęska lub katastrofa, w sytuacji gdy MKCK już działa, Komitet zwróci się do Federacji o zapewnienie dodatkowego, fachowego wsparcia w celu ułatwienia akcji pomocy.

5.3.5 W przypadku, gdy na terenie prowadzonych już przez Federację działań związanych z pomocą wybuchu konflikt zbrojny lub zamieszki wewnętrzne, znajdują zastosowanie postanowienia dotyczące działań przejściowych, zgodnie z Art.5.5 niniejszego Porozumienia.

5.4 Sytuacje nieprzewidziane.

W przypadku wystąpienia nieprzewidzianych sytuacji, nie określonych w Części II, Art. 5.1 i 5.3, części składowe Ruchu, których to dotyczy, mają obowiązek w dobrej wierze i zgodnie z logiką kierować się Podstawowymi Zasadami oraz statutem Ruchu, aby w interesie ofiar zapewnić maksimum efektywności operacji oraz harmonijną współpracę w obrębie Ruchu jako całości.

5.5. Okres przejściowy.

5.5.1 Jeżeli w przypadku zmiany sytuacji, rola kierownicza i koordynująca międzynarodowej akcji pomocy jest przekazywana przez MKCK albo Federację, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami niniejszego Porozumienia, przyszły wiodący organ powinien, w porozumieniu z działającym Stowarzyszeniem krajowym i w konsultacji z uczestniczącymi Stowarzyszeniami krajowymi powziąć wszelkie odpowiednie kroki, aby zapewnić efektywne i harmonijne przekazanie kierownictwa i dalsze kierowanie międzynarodową akcją pomocy przez nową instytucję wiodącą.

5.5.2 W uzgodnieniu z ofiarodawcami, którzy przyczynili się do finansowania międzynarodowej operacji pomocy, pozostałe fundusze oraz inne środki pomocy, razem z zasobami logistycznymi i materialnymi, rozmieszczone w terenie a przydatne do nowej akcji pomocy, powinny być oddane do dyspozycji instytucji wiodącej, odpowiedzialnej za ogólne kierownictwo i koordynację.

5.6 Inne międzynarodowe akcje pomocy prowadzone przez Stowarzyszenia krajowe.

5.6.1 W sytuacjach, gdy potrzeby ofiar nie wymagają zorganizowania międzynarodowej operacji pomocy pod kierownictwem MKCK lub Federacji, Stowarzyszenie krajowe udzielające pomocy Stowarzyszeniu kraju dotkniętego konfliktem lub katastrofą, powinno natychmiast poinformować o tym MKCK lub Federację.

5.6.2 Obustronne porozumienia dotyczące niesienia pomocy w nagłych sytuacjach w przypadku naturalnych lub technologicznych katastrof zawierane pomiędzy sąsiednimi Stowarzyszeniami krajowymi oraz dwustronne i wielostronne umowy dotyczące działalności na rzecz rozwoju powinny być wcześniej zgłaszane do Federacji.

5.6.3 Fakt, że jedno lub kilka Stowarzyszeń zwraca się z prośbą o pomoc do MKCK lub do Federacji, albo dostarczy środki pomocy do jednej z tych instytucji, w żadnym wypadku nie zmienia podziału zadań i odpowiedzialności pomiędzy tymi dwoma instytucjami, określonych w

niniejszym Porozumieniu. Jeśli zaistnieje taka sytuacja, sprawa powinna zostać bezzwłocznie przekazana według kompetencji do MKCK lub do Federacji, a zainteresowane Stowarzyszenia powinny otrzymać odpowiednią informację.

5.7 Trudności operacyjne.

5.7.1 Jeżeli międzynarodowa akcja pomocy kierowana i koordynowana przez MKCK lub Federację przez dłuższy okres napotykała na trudności, organ wiodący mając na względzie wyłącznie interes ofiar powinien doprowadzić do uzgodnień z częściami Ruchu uczestniczącymi w akcji w celu jak najszybszego usunięcia przeszkód.

5.7.2 Jeśli z jakichkolwiek przyczyn będzie to potrzebne, MKCK i Federacja za wspólną zgodą mogą zastosować inne tymczasowe rozwiązania, które jednak w żaden sposób nie mogą być uważane za precedensy naruszające mandaty części składowych Ruchu lub podział zadań nakreślony w tym Porozumieniu.

5.8 Wyspecjalizowane agendy Narodów Zjednoczonych.

5.8.1 W celu utrzymania spójnego stanowiska, a także zachowania jedności i niezależności Ruchu, Stowarzyszenie krajowe, które zamierza zawrzeć umowę o współpracy z wyspecjalizowaną agendą Narodów Zjednoczonych, ma obowiązek poinformować o tym Federację i/albo MKCK.

5.8.2 W szczególności Federacja i/albo MKCK powinny być informowane o wszelkich negocjacjach, które mogłyby doprowadzić do zawarcia formalnej umowy z UNHCR. Negocjacje tego rodzaju powinny być prowadzone w porozumieniu z Federacją i/albo MKCK.

Artykuł 6

Zadania w zakresie ogólnego kierownictwa i koordynacji międzynarodowych operacji pomocy

6.1 W sytuacjach określonych w niniejszym Porozumieniu, kiedy ogólne kierownictwo i koordynacja międzynarodowych operacji pomocy przypada MKCK lub Federacji występującej jako instytucja wiodąca, funkcja ta oznacza następujące zadania:

6.1.1 Zadania ogólne.

- a) określenie ogólnych celów danej operacji pomocy w oparciu o dostęp do ofiar i bezstronne oszacowanie ich potrzeb;
- b) kierowanie działaniami mającymi na względzie wprowadzenie w życie tych celów;
- c) zapewnienie efektywnej koordynacji wszystkich akcji prowadzonych w ramach operacji pomocy;

- d) ustanowienie właściwych mechanizmów konsultacji z innymi partnerami z Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycza;
- e) skoordynowanie międzynarodowych operacji pomocy Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycza z działaniami humanitarnymi innych organizacji (rządowych lub pozarządowych), o ile jest to w interesie ofiar i jest zgodne z Podstawowymi Zasadami Ruchu;
- f) działanie w charakterze rzecznika międzynarodowej operacji pomocy i określenie zadań partnerów czerwonokrzyżskich w obliczu społecznego zainteresowania;
- g) pozyskiwanie środków finansowych potrzebnych do przeprowadzenia operacji pomocy i ogłaszanie apeli o pomoc, uwzględniających w razie potrzeby inne działania bezpośrednio lub pośrednio związane z Czerwonym Krzyżem;
- h) zapewnienie, aby środki zgromadzone na operację pomocy międzynarodowej były użyte w rozsądny i efektywny sposób przez działające i uczestniczące Stowarzyszenia krajowe;
- i) zachęcanie, dzięki przekazywaniu projektów, do zawierania dwustronnych lub wielostronnych umów o współpracy pomiędzy działającymi i uczestniczącymi Stowarzyszeniami krajowymi;

6.1.2 Zadania o charakterze szczególnym.

A) W sytuacjach, gdy MKCK występuje jako instytucja wiodąca;

- a) nawiązanie i utrzymanie stosunków i kontaktów ze wszystkimi stronami konfliktu i podejmowanie wszelkich kroków potrzebnych do prowadzenia międzynarodowej pomocy dla ofiar zgodnie z postanowieniami międzynarodowego prawa humanitarnego i stosownie do Podstawowych Zasad dotyczących niezależności, neutralności i bezstronności;
- b) ponoszenie zasadniczej odpowiedzialności za międzynarodowe operacje pomocy wobec stron konfliktu i wspólnoty państw - stron Konwencji Genewskich;
- c) ustalenie i zapewnienie zastosowania wszelkich niezbędnych środków w celu możliwie najlepszego zagwarantowania fizycznego bezpieczeństwa personelu zaangażowanego w operacje pomocy w terenie;
- d) zapewnienie przestrzegania obowiązujących zasad użycia w celach ochronnych godła czerwonego krzyża i czerwonego półksiężycza;
- e) przygotowanie, po konsultacjach z zainteresowanymi Stowarzyszeniami krajowymi, oficjalnych oświadczeń związanych z postępem akcji pomocy;

B) W sytuacjach, gdy Federacja działa jako instytucja wiodąca:

- a) zapewnienie, aby współdziałające Stowarzyszenia krajowe postępowały według *Zasad i reguł dotyczących akcji pomocy Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycza (1995)* i według *kodeksu postępowania Międzynarodowego Ruchu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycza i organizacji pozarządowych w czasie pomocy w sytuacjach klęski*;

- b) zapewnienie Stowarzyszeniom krajowym możliwie najszybciej informacji o klęsce w celu umożliwienia mobilizacji i koordynacji wszelkich możliwych form pomocy;
- c) po zakończeniu krytycznej fazy sytuacji, wspieranie, ustalenie i rozwój programów rehabilitacji i odbudowy oraz zmobilizowanie w tym celu wsparcia innych Stowarzyszeń krajowych;
- d) decydowanie, wspólnie z zainteresowanym Stowarzyszeniem narodowym i po konsultacji z ofiarodawcami, o użyciu wszelkich środków lub funduszy pozostałych po międzynarodowej akcji pomocy.

6.2 Koordynacja międzynarodowej akcji pomocy przez Stowarzyszenia na terenie własnego kraju.

6.2.1 Biorąc pod uwagę:

- charakter sytuacji i konieczności wynikające z działań operacyjnych,
  - zakres potrzeb,
  - potrzebne środki logistyczne,
  - gotowość i możliwości Stowarzyszenia krajowego do podjęcia skutecznej akcji, zgodnie z Podstawowymi Zasadami,
- Stowarzyszenie krajowe może działać jako instytucja wiodąca w zakresie koordynowania międzynarodowej akcji pomocy na własnym terytorium, na podstawie ogólnych celów zdefiniowanych przez MKCK lub Federację, w zależności od sytuacji.

6.2.2 Funkcja koordynacyjna Stowarzyszenia krajowego na własnym terytorium, wymaga pełnienia następujących podstawowych zadań:

- a) dbania o realizację ogólnych celów przyjętych dla międzynarodowej akcji pomocy;
- b) kierowania pracą personelu delegowanego przez Stowarzyszenia krajowe i poddanego kierownictwu działającego Stowarzyszenia na okres trwania operacji;
- c) koordynowania akcji pomocy z działaniami humanitarnymi innych organizacji (rządowych lub pozarządowych), które działają lokalnie, jeśli jest to w interesie ofiar i odbywa się zgodnie z Podstawowymi Zasadami;
- d) działania w charakterze orędownika międzynarodowej akcji pomocy w celu zaspokojenia zainteresowania publicznego;
- e) zapewnienia przestrzegania obowiązujących reguł używania godła czerwonego krzyża i czerwonego półksiężyca;
- f) zapewnienia, aby akcja była prowadzona według *Zasad i reguł dotyczących akcji pomocy Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca* i według *Kodeksu postępowania Międzynarodowego Ruchu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca i pozarządowych organizacji w przypadku pomocy w sytuacjach klęski*;
- g) zapewnienia, aby środki finansowe i materialne dostarczone w ramach akcji pomocy przez MKCK i/lub Federację, były wykorzystywane przy zastosowaniu racjonalnych i skutecznych metod;
- h) przekazywania do Federacji lub MKCK potrzebnej i właściwej informacji o postępach akcji pomocy, aby umożliwić złożenie raportu

ofiarodawcom, którzy w odpowiedzi na międzynarodowe apele dostarczyli środki niezbędne do realizacji ogólnych celów akcji.

CZĘŚĆ III - UMACNIANIE RUCHU : ROZWÓJ I WSPÓŁPRACA FUNKCJONALNA

Wszystkie części składowe Ruchu powinny wspierać się nawzajem w celu pełnego wykorzystania swego potencjału i stosować politykę konstruktywnego współdziałania umożliwiającą wykreowanie postaw prorozwojowych.

Artykuł 7 Rozwój Stowarzyszeń krajowych

- 7.1 Główna odpowiedzialność za własny rozwój spoczywa na zainteresowanym Stowarzyszeniu krajowym.
  - 7.1.1 Stowarzyszenia krajowe powinny w miarę możliwości wspomagać rozwój innych Stowarzyszeń potrzebujących takiej pomocy; powinno się to odbywać na podstawie dwustronnych lub wielostronnych umów.
  - 7.1.2 Umowy tego rodzaju muszą uwzględniać odpowiednią politykę i strategię przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne Federacji.
- 7.2 Federacja pełni rolę kierowniczą w stosunku do działań na rzecz rozwoju i koordynuje międzynarodową pomoc w tej dziedzinie świadczoną Stowarzyszeniom krajowym. MKCK zapewnia wsparcie w sprawach odnoszących się do jego statutowych kompetencji.
  - 7.2.1 Do szczególnych zadań Federacji w sferze działalności na rzecz rozwoju należy między innymi:
    - a) formułowanie i dokonywanie przeglądów polityki rozwoju Ruchu w konsultacji z wszystkimi jego częściami składowymi;
    - b) wspieranie Stowarzyszeń krajowych w przygotowywaniu planów rozwoju i opracowywaniu projektów związanych z tą dziedziną;
    - c) opracowanie wzorców i wytycznych dotyczących planowania i przygotowania programów;
    - d) ustalanie kryteriów dotyczących gromadzenia i rozdziału środków przeznaczonych na działalność na rzecz rozwoju.
  - 7.2.2 MKCK wspiera rozwój Stowarzyszeń krajowych, współdziałając z Federacją, w formie:
    - a) technicznego i prawnego wsparcia przy tworzeniu i odbudowie Stowarzyszeń krajowych,

- b) wspierania programów Stowarzyszeń krajowych w zakresie upowszechniania międzynarodowego prawa humanitarnego i Podstawowych Zasad;
- c) włączania Stowarzyszeń krajowych do procesu podejmowania działań powziętych na podstawie międzynarodowego prawa humanitarnego i mających na celu zapewnienie jego zastosowania;
- d) przygotowania Stowarzyszeń krajowych do działalności w przypadku konfliktu;
- e) współdziałania w szkoleniu personelu Stowarzyszeń krajowych w sprawach związanych z mandatem MKCK.

7.2.3 W sytuacjach konfliktu zbrojnego, zamieszek wewnętrznych i ich bezpośrednich skutków, Federacja może wciąż wspierać Stowarzyszenie danego kraju w dalszym rozwoju, uwzględniając fakt, że w takich sytuacjach obowiązek koordynowania i prowadzenia akcji pomocy dla ofiar należy do MKCK.

7.2.4 W sytuacjach konfliktu zbrojnego, zamieszek wewnętrznych i ich bezpośrednich skutków, MKCK może rozszerzyć współdziałanie z działającym Stowarzyszeniem krajowym w celu wzmocnienia jego możliwości działania. W takich przypadkach, MKCK koordynuje swą działalność z planami danego Stowarzyszenia i Federacji.

7.2.5 Jeśli którakolwiek z tych dwóch organizacji jest zdania, że jakieś Stowarzyszenie krajowe nie jest w stanie chronić własnej integralności i działać zgodnie z Podstawowymi Zasadami, to MKCK i Federacja przeprowadzą konsultacje co do celowości podjęcia wspólnego lub oddzielnego działania naprawczego.

W przypadku podjęcia oddzielnych działań obydwie instytucje będą się nawzajem informować o wszelkich podjętych krokach oraz ich skutkach.

Artykuł 8 Współpraca funkcjonalna między częściami składowymi Ruchu

- 8.1 Spójność działania części składowych Ruchu zależy od ich współpracy i koordynacji całej akcji pomocy lub specyficznych działań, jak również we wszystkich innych sferach działalności.
- 8.2 Współpraca funkcjonalna pomiędzy MKCK, Stowarzyszeniami krajowymi i Federacją dotyczy szczególnie następujących sfer działalności międzynarodowej:
  - a) aktu założenia i uznania Stowarzyszeń krajowych i ochrony ich integralności;
  - b) używania i poszanowania godła czerwonego krzyża i czerwonego półksiężyca;
  - c) rozwoju zasobów ludzkich, szkolenia i przygotowywania personelu do międzynarodowych akcji pomocy;
  - d) współpracy na poziomie delegatur;
  - e) stosunków z instytucjami międzynarodowymi, z organizacjami pozarządowymi i innymi uczestnikami działalności międzynarodowej;

f) koordynowania międzynarodowych kampanii zbierania funduszy.

- 8.3 Zasady zawarte w Art. 3 i 4 niniejszego Porozumienia mogą być również stosowane jako punkty odniesienia przy zawieraniu bardziej szczegółowych porozumień dwustronnych, które MKCK i Federacja życzyłyby sobie podpisać w celu uregulowania współpracy dotyczącej specyficznych sfer działalności na szczeblu centralnym lub regionalnym.
- 8.4 Proces rozwoju współpracy funkcjonalnej pomiędzy częściami składowymi Ruchu i jej ewolucja uzależniona od zmian zewnętrznych mogą być wspierane jedynie poprzez ciągły dialog i regularne konsultacje pomiędzy osobami odpowiedzialnymi za działalność międzynarodową w MKCK i Federacji oraz w Stowarzyszeniach krajowych, w oparciu o analizowanie i przewidywanie potrzeb. Najlepiej, gdy z inicjatywą podjęcia konsultacji występuje organizacja, która pełni rolę kierowniczą w specyficznym obszarze działalności.

Artykuł 9 Komunikacja, Podstawowe Zasady i międzynarodowe prawo humanitarne

9.1 Stosunki publiczne i informacja.

- 9.1.1 W sferze stosunków publicznych, MKCK, Federacja i Stowarzyszenia krajowe, nawet gdy spełniają swoje specyficzne funkcje i informują społeczeństwo o swej roli w Ruchu, powinny zharmonizować swe działania, aby przedstawić jednolity wizerunek Ruchu i przyczynić się do lepszego zrozumienia Ruchu przez opinię publiczną.
- 9.1.2 W celu zapewnienia maksymalnej skuteczności upowszechniania zrozumienia dla zasad humanitarnych, zgodnie z polityką przyjętą w tym celu przez Radę Delegatów, części składowe Ruchu powinny współpracować i koordynować swe kampanie oraz rozwijać środki komunikacji. Jeżeli to będzie potrzebne, mogą opracować metody postępowania w tej dziedzinie, biorąc pod uwagę rolę kierowniczą poszczególnych części składowych.

9.2 Podstawowe Zasady.

- 9.2.1 Wszystkie części składowe Ruchu muszą zapewnić, by Podstawowe Zasady były przestrzegane przez członków Ruchu i organy statutowe.
- 9.2.2 MKCK pełni rolę kierowniczą w dziedzinie rozwijania i upowszechniania Podstawowych Zasad. Federacja i MKCK współpracują w upowszechnianiu Zasad wśród Stowarzyszeń krajowych. Stowarzyszenia krajowe mają kluczową rolę do spełnienia gdy chodzi o promocję i upowszechnianie Podstawowych Zasad na terenie własnego kraju.

9.3 Międzynarodowe prawo humanitarne.

- 9.3.1 MKCK pełni rolę kierowniczą w zakresie promocji, rozwoju i upowszechniania międzynarodowego prawa humanitarne. Federacja pomaga MKCK w rozwijaniu i upowszechnianiu mph i współpracuje z Międzynarodowym Komitetem w upowszechnianiu go wśród Stowarzyszeń krajowych.
- 9.3.2 Stowarzyszenia krajowe upowszechniają międzynarodowe prawo humanitarne i wspierają działalność swych rządów w tej dziedzinie. Współpracują także z rządami w celu zapewnienia poszanowania międzynarodowego prawa humanitarne i ochrony godła czerwonego krzyża i czerwonego półksiężyca.

CZĘŚĆ IV - REALIZACJA POROZUMIENIA. POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

Artykuł 10 Realizacja porozumienia

- 10.1 Wszystkie części składowe Ruchu zobowiązują się do respektowania i realizacji Porozumienia o organizowaniu działalności międzynarodowej, zgodnie z Art. 7 statutu Ruchu.
- 10.2 Każda część składowa - Federacja, MKCK i Stowarzyszenia krajowe - jest indywidualnie odpowiedzialna za wykonanie postanowień Porozumienia i udzielanie odpowiednich wskazówek wolontariuszom i personelowi.
- 10.3 Oprócz indywidualnej odpowiedzialności dotyczącej realizacji postanowień Porozumienia, MKCK i Federacja, ze względu na swą rolę w dziedzinie kierowania i koordynacji, ponoszą szczególną odpowiedzialność za respektowanie i wprowadzanie Porozumienia przez Ruch jako całość.
- 10.4 MKCK i Federacja, najczęściej pełniące rolę instytucji wiodących, powinny:
- dzielić się informacjami o globalnych działaniach będących przedmiotem ogólnego zainteresowania,
  - omawiać przypuszczalne trudności, które mogłyby przeszkadzać współpracy między częściami składowymi Ruchu.
- Obydwie instytucje muszą wspólnie dojść do porozumienia i ustalić, jakie środki najlepiej posłużą do tego celu.
- 10.5 Komisja Stała dla wywiązania się z zadań nałożonych na nią na mocy Art. 18 statutu Ruchu, będzie otrzymywała od MKCK i Federacji roczne raporty dotyczące realizacji Porozumienia. W ramach procesu konsultacyjnego raporty będą wysyłane do wszystkich Stowarzyszeń krajowych.
- 10.6 Komisja Stała będzie włączała punkt o Porozumieniu do porządku dziennego każdej Rady Delegatów, umożliwiając w ten sposób proces regularnego przeglądu Porozumienia.

10.7 Jeżeli pomiędzy częściami składowymi Ruchu powstanie różnica zdań co do wprowadzania Porozumienia i jeśli nie powiodą się działania pojednawcze i mediacyjne, Komisja Stała może powołać ad hoc niezależną grupę, która w razie potrzeby, ze zgodą stron rozsądzi nieporozumienia między częściami składowymi Ruchu.

Artykułu
Postanowienia końcowe

- Porozumienie zostało przyjęte przez consensus na mocy Rezolucji 6 Rady Delegatów w Sewilli, Hiszpania, 26 listopada 1997 r.
- Przeszaje obowiązywać "Porozumienie pomiędzy MKCK i Ligą Stowarzyszeń Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyc z 1989 r."